

bydes disse Mænd og hvad der erhverves af Embedsmænd, der have Naturalpræstationer, da er dette i og for sig rigtigt; men jeg skal gjøre opmærksom paa endnu et andet Missforhold, ved nemlig at henvise til, hvad Mænd, som have erhvervet sig de tekniske Kundskaber, som nu fordres mere og mere i det private Liv, navnlig de private Ingeniører, naar de først have erhvervet en høj Grad af Dygtighed: hvad de fortjene, hvad de modtage i Honorar af dem, der bruge deres Evner, — og saadanne teknisk uddannede Mænd synes mig netop man kan sammenligne med Statens højere Embedsmænd, hvis Embeder forudsætte vel ikke en teknisk, men anden Uddannelse, som det koster lige saa meget at erhverve, og hvortil der skal ligesaa gode Evner for at kunne opnaae en tilsvarende Dygtighed. Vil Staten i Sammenligning med den Private gjøre sig til en slet Betaler ved at bruge Andres med Besvær og Bekostning erhvervede Evner for en forholdsvis for ringe Betaling, saa kommer den efter min Formening ganske sikkert tilsidt tilkort. Det er saaledes en forkeert Grundsatning, om den end for dem, der staae stærkere fra Forholdene, har noget vist Tiltalende, idet man synes, at en vis Sum, f. Ex. 2000 Rd., bør være den højeste Gage. Det er mere end nok, mener man. Naar man tager Samfundsforholdene, som de virkelig ere, er jeg overbevist om, at det vil vise sig at være en feil Beregning.

Jeg skal — idet jeg med Pluraliteten i det ærede Udvalg skulde mene, at de Grunde, der ere anførte af Sundhedscollegiet og Justitsministeriet, maaskee turde være overveiende for, at der af Districtslagerne små Gager gives det samme Tillæg, som maatte blive bestemt for andre Gager — henstille, at ogsaa Physici maatte medtages; thi jeg troer ganske vist, at Physici forholdsvis have mindre Praxis end Districtslagerne, og der er navnlig meget faa af dem, der have Praxis udenfor den By, hvori de boe. Jeg gjør imidlertid blot en Henstilling; thi det kan ikke undgaaes ved en saadan Lov, som kun er midlertidig, at der altid maa blive nogle Skjellinter, hvor det er meget vanskeligt at sige, om man skal blive paa den ene

eller anden Side, om man skal give Tillæg eller ikke.

Naar det er foreslaaet, at § 3 skulde udgaae, saa skal jeg ikke erklære mig derimod; de Dplysninger, som ere fremkomne senere, end Lovudkastet blev affattet, tale derfor. — Hvad angaaer § 4, da har jeg allerede tidligere ytret, at ogsaa jeg indrømmer, at disse personlige Tillæg — som iøvrigt forholdsvis ere meget faa og ubetydelige, saa at det ei er en Gjenstand, som man kan finde sig foranlediget til at opholde sig længe ved, — kunne gaae ind under den øvrige Gage. — Ved § 5 erkjender jeg det ogsaa for en Forbedring af Loven, at der til Ordet „Bestillinger“ føies, „at det er saadanne, som give Pensionsberettigelse.“ Denne Klasse af lønede Bestillingsmænd, som forresten ikke lønnes af Statskassen, men af Stiftelser, og som hverken ere pensionsberettigede ei heller paa den anden Side komme ind under § 7, bør vistnok ogsaa have Adgang til Tillæg, ligesom andre, pensionsberettigede Embedsmænd, og det skulde jeg derfor ogsaa tiltræde; det er en ganske enkelt Klasse, som jeg skal indrømme, er bleven overseet ved Lovudkastets Affattelse.

Idet jeg saaledes kun har havt lidet at bemærke med Hensyn til Udvalgets Betænkning og de forskjellige Puncter deri, skal jeg derimod gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til det ganske nye System, som er fremsat af den ærede Minoritet. Det er sagt af Udvalget, og jeg troer med fuld Føle, at det vistnok kunde fortjene Overveielse, naar der var Spørgsmaal om at give en ny, almindelig Gagelov, om ikke en Deel af Pengegagen burde ansættes i Naturalier, og da navnlig i det Product, som her i Landet havde den meest constante Pris, og som staaer i nogenlunde Forhold til andre Naturalfornödenheder. Det fortjener vistnok Overveielse; men paa den anden Side troer jeg, at det er ligesaa vist, at dette Forslag, som i sin Anvendelse har stor Vanskelighed, ikke passer paa en interimistisk Lov. Jeg troer ikke, og det har ogsaa den ærede Minoritet erkjendt, at de af Regjeringen foreslaaede Tillæg ere for høie. Vel kunde man maaskee dog mene, at til næste Aar, især naar der skulde indtræde